

dette Omraade, og jeg synes, at det vilde være en meget smuk Opgave for den højtærede Indenrigsminister, hvis han kunde grundfæste dette Foretagende ved at skaffe det en særegen Bygning. Men der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg kunde ønske, at man kom bort fra Lejemaalet hos Industriforeningen. Nu er Forholdet jo dette, at Teknologisk Instituts Bestyrelse bestaar af 3 Medlemmer, valgte af Indenrigsministeren, 6 Medlemmer, valgte af Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk, og 6 Medlemmer, valgte af Industriforeningen. Det er altsaa Industriforeningens og Fællesrepræsentationens Medlemmer, der leje Lokalerne til Teknologisk Institut, men det er de samme Folk, som skulle fastsætte den Leje, som skal betales for de Lokaler, som Teknologisk Institut benytter, og som nu er fastsat til 14,000 Kr. aarlig. Jeg tror ikke, at det er for meget — det kunde ikke falde mig ind at paastaa noget saadant, men jeg vil dog sige, at det er uheldigt, at samme Part samtidig bestemmer, hvor meget de ville have i Leje, og hvor meget Instituttet skal betale i Leje. Jeg kunde derfor ønske, at den højtærede Indenrigsminister vilde tage den Sag op til Behandling, saaledes at han udvidede Grundlaget for denne Institution noget. Jeg mener, at naar danske Landmænd begynde at søge Teknologisk Institut i saa stor Udstrækning, som de gøre, vilde det være rimeligt, om Landboforeningerne fik Repræsentanter ind i Bestyrelsen. Og naar Arbejderne i saa stor Udstrækning, som det sker, støtte Teknologisk Institut, var det ogsaa rimeligt, at de fik Repræsentanter ind i Bestyrelsen, saa meget mere, som en hel Række af Arbejdernes Repræsentanter — jeg skal nævne Forretningsføreren for Dansk Smedeforbund, Hr. J. A. Hansen, og Formanden for Formernes Fagforening, Hr. Ludvig Christensen — har interesseret sig meget for Instituttet og i høj Grad har ydet det Støtte.

I Forbindelse med denne Sag vil jeg gerne nævne en anden Bevilling paa Indenrigsministeriets Budget. Det er de 75,000 Kr. til Udlaan til Haandværkere og mindre industridrivende, der ønske at anskaffe Motorer og Værktøjsmaskiner. Det Spørgsmaal har været fremdraget flere Gange her, og jeg skal ikke komme med nogen længere

Udvikling deraf. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at Administrationen af denne Bevilling er henlagt under Fællesrepræsentationen og den højtærede Minister, og jeg paaskønner, at den højtærede Minister gør sin Indflydelse gældende ved Administrationen af denne Bevilling. Der er nemlig noget underligt ved Administrationen af denne, idet man sporer en Uvillie hos Fællesrepræsentationen med Hensyn til at virke for et højere Statstilskud og for, at flere og flere kunne faa Laan. I 1906—07 var der 249 Haandværkere og mindre industridrivende, der ansøgte om Laan, men kun 34 fik Laan; i 1907—08 var der 305 Andragere, men kun 38 fik Laan, og endelig i 1910—11 var der 127 Andragere, og 54 fik Laan. Man vil se, at Andragernes Tal synker i de senere Aar, og det kan naturligvis en Del skyldes de daarlige Tider, men der er ogsaa sikkert en stor Del mindre Mestre og industridrivende, der ikke ville ansøge, fordi de ere komne til den Erkendelse, at det nytter ikke at søge. Man synes at vrage alt for stærkt. Jeg skal ikke søge efter Grundene dertil, men jeg synes, det vilde være heldigt, om Administrationen af disse Midler blev henlagt under Bestyrelsen for Teknologisk Institut i Forbindelse med den højtærede Indenrigsminister. Jeg tror nemlig ikke saa fuldt og helt paa Fællesrepræsentationens Upartiskhed. Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk arbejder jo med Statsstøtte, og jeg ved, at den nuværende højtærede Indenrigsminister tidligere har krævet, at Husmandsforeningerne ikke maatte drive Politik, naar de vilde have Statstilskud til deres Virksomhed. En Minister kan vel ikke godt sige andet end, at naar Staten yder Tilskud til en Forening, maa den afholde sig fra politisk Agitation. Men Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri udvikler sig jo mere og mere til at blive en ren politisk Vælgerforening. I Fjor, da Fællesrepræsentationen holdt Generalforsamling her i København, hvor den højtærede Indenrigsminister selv var til Stede, var Hovednummeret paa Dagsordenen store toldpolitiske Taler af de Herrer Axel Meyer og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), hvori de haardt angreb Venstres Regering, fordi den gennemførte Toldloven i 1908.